

Omer Vilain over de tijd van toen

Ellende te Oostende

Verleden week schreven we nog over het zoeken naar oude kaarten die steeds zeldzamer worden. Nu hadden we enkele dagen geleden wat geluk bij het zoeken naar oude Oostendse prentkaarten op de *Marché aux puces*, de befaamde rommelmarkt te Parijs.

Daar vonden wij een kaart van een armoedige vrouw op een zeedijkbank. Met haar zwarte neusdoek, haar zwarte rok en sjofole schoenen zit ze te mijmeren. Over wat? Over de oorlog? Over de armoede

en de hongersnood? Wie weet het! Men ziet wel dat ze op een zeedijkbank zit.

Let op de typische vierkant geribde tegels, waarmee de zeedijk nu nog altijd geplaveid is. Achter de bank ziet

Grootmoeder en kind op de Visserskaai

Verdrietige vissersvrouw op een zeedijkbank

men ook de zeedijkleuning.

Een kaart die min of meer in dezelfde stijl is, bezitten we al enkele jaren. Het is die van een vrouw op een meerpaal aan de Visserskaai. Achter haar ziet men een treinwagon staan.

Het meisje bij haar, ook met een zware neusdoek ziet er ook niet bijzonder gelukkig uit.

De tweede kaart heeft zelfs een drietalig onderschrift in het Frans, het Engels en zelfs het Russisch.

Uit het onderschrift verne-

men we dat deze oude vrouw en haar kleinkind geen schuiloord hebben in Oostende.

Beide kaarten zijn niet helemaal fris meer, maar hoeveel van dergelijke kaarten zouden er nog bestaan? De kaart van de verdrietige en mijmerende vrouw op de dijk dateert van 1911.

Ze stelt waarschijnlijk een armoedige vissersvrouw voor. De tweede kaart komt uit een patriotische reeks *De Europese armoede van 1914*, die vluchtelingen voorstelt of een achtergelaten vissersfamilie.